

մով ան կը բաժնուի մեր օրերու թեթեւ խմբակէն՝ որ յանուն բանաստեղծութեան սիրոյ հասարակ պատմութեան կ'ընէ, յանուն անկեղծութեան՝ չի վախնար ցուցադրելէ իր մեղքերուն փտութիւնը, յանուն յուզականութեան կը կեղծէ և յանուն չես գիտեր ինչի կը բարոյախօսէ ու կ'ազատարանէ լիաշունչ։ Տատուրեան ունի բանաստեղծական որոշ շունչ և քերականութիւն, ամէն ինչի բանաստեղծի գուրգուրանքով մօտենալու ներութիւն և շնորհ, իր ապրութեանը գիտել պատմել հանդարտ ու մեղմ հոսով երաժշտականութեան մ'ընգմէջէն։ Ունի պատկերներու, փոխաբերութեանց և մտածման գիտելու առատ մթերք, ուրկէ եթէ զեղչենք անիրական յանդգնութիւններն ու քրտինքով իրար բերուածները, կ'ունենանք սիրելի ինքնատպուսթիւն մը՝ բաշխուած գործին մէջ։ Մեծարենցի, Վարուժանի, Թէքէեանի լեզուին չափ կատարեալ է և ճկուն իր լեզուն, զոր կը գործածէ մեծ ճարտարութեամբ։ Տաղաչափական կանոններու մեծ վարպետ մըն է անիկա, որ շատ վեր է ընթացիկ անուններուն վտանգէն։ Հայ մը չկայ իր տողերուն տակ։ Բայց փոխարէն կայ մարդը իր ձրգտութեանը, իր սէրերով և հոգիին խառնքներով։ Կայ մարդը. բայց ոչ մարդը մեր օրերու մտահոգութիւններով, ընկերային տագնապներով։ Եկած 900ի սերունդէն, կը սիրէ միշտ նայիլ անցեալին ու զեգբերիլ անոր մշտնջերուն մէջ, նման իր սերունդի բոլոր գէմքերուն։

Կարելի է «Պոնմականգ»ը գնել՝ օրինակ «Ջրղուժի եւ ուրացման երգեր» (Ս. Գրլընեանի) եւ մանաւանդ «Աւելագալ» (Բիւզանդ Թօփալեանի) հատորներուն մօտիկ զորս գտար չէ համարել վաւերական խոստովանութիւններ նոր սերունդի բանաստեղծական զգայնութենէն։ Իր աշխարհովը, իր հոգեբանութեամբը, իր խանդավառութիւններովը և իր «թէքնիքովը» ան մեր օրերուն մոլորեալ մըն է իր սերունդի ջիւղ գէմքերէն։ Արդար ըլլալու համար՝ իր «թէքնիքը» ոչինչով պակաս է անոնցինէն։ Իր արտայայտութեան արտաքին ձևին մէջ կը տեսնեմ աւելի փայլ, նրբութիւն, պատկերներու ու փոխաբերութեանց առատութիւն։ Բայց այս արուեստը տուժած է շատ պակասովը լեզուն հոգեկանութեան։

Անշուշտ անխուսափելի ժամանակը շատ բան պիտի թափէ անոր յաւակնութիւններէն, պիտի նուազի իր երաժշտական ձայնը, պիտի սոգունին իր լեզուին փայլերն ինչպէս պատկերները, բայց պիտի մկան անեղծ փշրանքներ, վաւերագիրները ըզզայնութեան անոր՝ որ կամուրջը եղաւ երկու սերունդներու։

Իրաւունքով կը պահանջենք աւելին, կատարեալը. բայց ատոր համարուն վրայ պէտք է յարգանքով կանգ առնել արժէքներու առջև որոնք իրենց որոշ բաժինը պիտի բերէին այդ աւելիին։

Տատուրեան օժտուած է առաքինութիւններով զորս կարելի է ուրանալ։

Սրուսաղեմ

Ա. Ս. Վ.

ՇՆՈՐՀԱԻՈՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ՊԱՏՐԻԱՐԺԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻՒ

Յունիս մամոյ ընթացքին ստացուած են Շնորհաւորական Նամակներ հետեւեալներէ.

Տ. Գարեգին Արք. Խաչատուրեան (Պոնմոս Ալեքս).

Տ. Զգօն Վրդ. Տ. Յակոբեան (Մաքսիլիա).

Գեղամ Վրդ. Փառիմեան (Լոս-Անճելլա).

Ժենեալ Ռոնայ Սթոս (Լոնոն).

Վեր. Մ. Կ. Փափազեան (Յրգեօ).

» Կ. Պ. Ասանալեան (Նիւ-Եոք).

Տէր եւ Տիկին Տատուրեան (Սօմերա. Ն. Ե.).

Տիար Խ. Կ. Պենեկեան (Նիւ-Եոք).

» Ա. Գ. Սաղմեան, ի դիմաց Հ. Բ. Ը. Մ. ի

Գալիֆոնիոյ Երջանակային Յանձնաժողովոյ.

Տիար Մարտիրոս Գ. Յորգանեան, ի դիմաց Սուրբայայի Հայ Տեղական Վարչութեան.

Տիար Սեդա Տ. Մ. Գրիգորեան (Սուրբայա).

» Հայկ Անեմեան (Թաւրիգ).

» Գեղամ Գալիֆոնեան (Կ. Պոլիս).